

[Løvig Simonsen]

jeg siger det på denne måde, er det, fordi vi har sådan et lille spil gående hver onsdag. Men jeg synes, det er den bedste måde at få gjort det på og få set på, hvor der kan strammes op.

Ministeren sagde, at den indsats, vi kunne gøre i Danmark, var så lille set i forhold til det store problem, vi skal diskutere, og det er jo rigtigt. Men jeg erindrer også, at jeg roste ministeren for, at man nu skulle gå hurtigt ind i aftrapningen af de ozonnedbrydende gasarter. Men man må også erkende, at det ikke er Danmark, der er den store synder i det spil. Ministeren har både i en pressemeddelelse og i medierne givet udtryk for, at det var vigtigt, at Danmark gik foran og dermed pressede dem, der producerede disse gasser, til at omstille deres produktion. På den måde kan et lille land få en ganske klar indvirkning. Det gælder også på andre områder. Jeg kunne nævne, som jeg også gjorde i min indledningstale, hvad der skete i forbindelse med luftforureningen fra bilerne, da vi i EF holdt fast ved katalysatorerne. Derved fik vi faktisk gennemslagskraft ved at få flere lande med, indtil man fandt en mere fornuftig løsning end den, der var lagt op til til at begynde med.

Det er klart, at Danmark kan ikke løse alle verdens miljøproblemer. Det er jeg er helt enig med udenrigsministeren i. Men derfor kan vi godt være medvirkende til, særlig sammen med de øvrige nordiske lande, at øge presset til at gå i den rigtige retning. I den forbindelse kan jeg ikke lade være med at komme med en enkelt bemærkning om vandmiljøet. Nu er det er jo ikke en vandmiljødebat, vi har her, men da jeg læste Vandrådets rapport og Teknologinævnets rapport om vandressourcerne og øget forbrug af sprøjtemidler osv., som er kommet frem de to sidste dage, tænkte jeg, om ikke ministeren, før man tog til Rio, skulle gøre sig nogle overvejelser om en yderligere indsats for at bevare vores egne ressourcer.

Til slut vil jeg gerne sige, at jeg mener, det også er vigtigt for medlemmerne af den delegation, der skal af sted fra Folketinget – altså ikke kun fra regeringen, men fra Folketinget – at man er i stand til at være imødekommende og åbne over for den lange række af organisationer, som allerede har henvendt sig med informationer og ønsker, således at vi i den kommende tid får en dialog med disse organisationer og medinddrager dem så godt, som vi nu

kan, i de beslutninger, som skal tages i Rio. Dermed kan vi sikre, at både regeringen, Folketinget og de NGO'ere, som skal med herfra, har en fælles målsætning og dermed også en større gennemslagskraft i Rio.

Gade (SF):

Jeg vil gerne sige til miljøministeren, at jeg ikke taler om at fordele fattigdom. Det mener jeg er en afsporing af diskussionen og tegn på, at vi ikke er langt nok nede i diskussionen om vækst, og hvad det er for en udvikling, vi skal have. Men hvis man skal opfattes som seriøs, når man taler om et andet vækstbegreb end det, der er det traditionelle – og vi ved, der er et, der er traditionelt, og at det går helt galt, hvis man fortsætter det – så mener jeg, at man er nødt til hele tiden for at fortælle ikke bare dette hus, men også hele omverdenen, at det drejer sig om mindre ressourceforbrug, mindre energiforbrug. Jeg skal forsikre miljøministeren om, at skal vi tage IPCC's anbefalinger alvorligt, bliver der sandelig behov for udvikling af ren teknologi, der bliver behov for udvikling af nye produkter, der bliver behov for nye væner, og det er ganske vigtigt. Og der bliver også behov for at fortælle vores vælgere, at det dér med traditionel øgning af vækst i deres forbrug og velstand er slut, det kan ikke lade sig gøre, for så er vi jo Los Angeles. Jeg tror, at mange mennesker drømmer om at blive Los Angeles med det store energiforbrug, og det er også ganske fascinerende. Men det er derfor, der er et behov for at få sagt: Mindre energiforbrug, mindre ressourceforbrug, hvis man vil tages alvorligt i retning af, at man er i gang med at gøre op med et traditionelt vækstbegreb.

Det ville vi gerne have sagt tydeligt i dagsordenen, men jeg synes, vi i dagsordenen begynder at bevæge os ind i noget, når vi taler om, at prisen for de enkelte varer afspejler de reelle ressource- og miljøomkostninger. Det er da et tegn på, at vi bevæger os i den retning; sådan har jeg læst den del af dagsordenen.

SF har et forslag, der kommer til behandling senere i folketingssamlingen, om øget bistand til miljøformål globalt, så ud fra SF's synspunkt er jeg glad for at høre, at Socialdemokratiet mener, at der er brug for noget sådant, om end måske ikke lige i den form og måske ikke præcis lige nu. Jeg forstod også på meldingerne fra Det Radikale Venstre, at man me-